

ment, at der bør staa: Under deres Ledelse og „Ansvar“. Det er netop Forskellen, at de berettigede Personer gøre det paa eget Ansvar, medens Assistenterne gøre det paa andres Ansvar. Vi have derhos ment, at det ligger i selve det Princip, som Lovforslaget indeholder, at Berettigelsen til overhovedet at foretage Forsøg skal hvile paa en Bemyndigelse, og at det ikke maa være den berettigede Person selv, der antager en Assistent til at foretage Operationen, men at ogsaa denne Antagelse af en Assistent maa have et Samtykke af den Autoritet, af hvem overhovedet Bemyndigelsen gives. Det er en noget udførligere Formulering af den paaagældende Bestemmelse, som Udvalget har foreslaaet ved at give den som et selvstændigt Stykke, at „de til at foretage Forsøene berettigede Personer kunne, med Samtykke af den Myndighed, der i Genhold til foranstaaende Regler har medbestemt dem Retten, lade dem foretage af andre navngivne Personer, dog saaledes, at dette sker under deres Ledelse og Ansvar.“

Der er et Punkt, som ikke er uden Betydning, og hvorved Udvalget har ment at maatte foretage en Forandring i Regeringsforslaget, og det er nemlig det, at Reglen om den nødvendige Bemyndigelse og alt, hvad deraf videre følger, indskrænkes til kun at gælde Forsøg, der foretages med varmblodige Dyr, og ikke ganske i Almindelighed med Hvirveldyr. Det behøver ikke at siges, det følger af sig selv, at ingenlunde alle Udvalgets Medlemmer, ja maaste ingen af dem støtte dette Forslag paa en dem selv tilkommende Sagtyndighed; men vi have, kan jeg sige, alvorlig taget det Spørgsmaal under meget omhyggelig Overvejelse, og det er naturligt, at vi i dette Tilfælde, hvor vi ikke kunne tiltro os selv nogen Sagtyndighed, have indhentet de Oplysninger fra videnskabelige Autoriteter, som kunne indeholde en tilstrækkelig Motivering af dette Forslag, og det er, om man vil, et Résumé af, hvad vi saaledes fra ansete Videnskabsmænd have faaet udtalt, som er givet i Betænkningen til Begrundelse af dette Forslag. Det er kun et ganske kort Referat, og jeg skal heller ikke komme vidtløftig ind paa det; Hovedgrunden er fremsat, og det er den, at der maa være en Grænse i Dyrrækken, og man er enig om, at Bestemmelsen ikke finder Anvendelse paa hvilket som helst Dyr. Det er jo heller ikke Meningen i Regeringsforslaget. Der er Dyreklasser, der staa ganske udenfor Reglen. Berettigelsen af en saadan Grænse kan kun søges heri, at der er Dyreklasser, paa hvilke Mennesket ikke kan overføre sine Forestillinger

om Smerte, ved hvilke man er berettiget til at gaa ud fra, at Smertefornemmelserne ikke have den Intensitet, som findes hos Mennesket eller de Klasser af Dyr, som i Betydning og hele Organismen staa Mennesket nærmest. Der maa altsaa sættes en Grænse, og en saadan Grænse turde det være rigtigst, hvad ogsaa er udtalt fra de paaagældende Videnskabsmænds Side, at sætte ved Overgangen fra varmblodige til de koldblodige Dyr. Den almindelige Forestilling knytter nemlig ikke til de koldblodige Dyr, bortset ganske fra disse videnskabelige Forsøg, en saadan Fordømmelse af Handlinger, som dog maatte siges at volde megen Smerte, hvis vi kunde overføre vore Smerteforestillinger paa disse Dyr; og den praktiske Anvendelse af Dyrplageriloven fordømmer den ikke. Det er blevet berørt ved 1ste Behandling fra særlig saakyndig Side, og senere har for Udvalget en Videnskabsmand udtalt sig saaledes: „Jeg sigter herved til Faaften af Fisk med Krug og Anvendelse af Fisk og Frøer til Madding ved Gjeddefangst. Jeg tror, at den almindelige Mening her er i god Overensstemmelse med Videnskaben, der viser os en langt større Decentralisation i de koldblodige Dyrs Nerveystem end i de varmblodige; Hjernen spiller forholdsvis en langt ringere Rolle hos koldblodige Dyr, og vi ledes derfor til at slutte, at ogsaa de pysiske Funktioner ikke have den Intensitet som hos varmblodige Dyr.“ Dertil har saa Udvalget i sin Betænkning føjet dette, at det dog vilde være aldeles urmeligt, om Handlinger, som gaa upaataalte hen og maa gaa upaataalte hen, naar de foretages i andre Djemed, der kunne have mere eller mindre Berettigelse, ja maaste slet ingen Berettigelse, skulde, naar de foretages i videnskabeligt Djemed, være indbragne under Lovens og dens Straffebestemmelser. Vi have i Overensstemmelse hermed ment, at det er en berettiget Fordring, at Lovens skal begrænse sine Regler til Forsøgene paa de varmblodige Dyr, og det er i Overensstemmelse hermed, at vi have foreslaaet denne Forandring i Regeringsforslaget. — Der er hderligere gjort en ren redaktionel Forandring i Regeringsforslagets § 1, som jeg allerede har berørt, nemlig om, at vi, da Udtrykket „andre Videnskabsmænd“ maaste ikke er ganske træffende, foreslaa det ombyttet med „faglig uddannede Personer“; men i det væsentlige slutte vi os til Regeringsforslagets § 1, og hvad vi have tilføjet med Undtagelse af det ene Punkt, jeg har berørt, Forandringen af „Hvirveldyr“ til „varmblodige Dyr“, sigter kun til en Udførelse i Overensstemmelse med selve Forslagets